

Szarża Polaków pod Rokitną

Dramatyczna w swym przebiegu szarża polskich ułanów legionowych przeprowadzona pod Rokitną, do której doszło 13 czerwca 1915 r., na trwale zapisała się w dziejach polskiej kawalerii.

13.06

13 czerwca 1915 roku pod Rokitną na Bukowinie 63 ułanów II Brygady Legionów Polskich przeprowadziło szarżę na umocnione rosyjskie pozycje. W boju poległ prowadzący atak rtm. Zbigniew Dunin-Wąsowicz, a także czternastu jego podkomendnych.

- Co nam kule, co strzały - my jedziem, polska kawaleria

- wspominał jeden z ułanów.

Rosjanie osłupieli, nie spodziewali się takiego ataku. Ułani przeszli przez trzy linie, a rosyjskie pozycje zostały przełamane. W ciągu kilku minut zginął dowódca, kilkunastu ułanów, wielu zostało rannych, kilku trafiło do niewoli, a dwóch zaginęło.

Okopy zdobyto, ale nie zdołano ich zająć. Za przebijającymi się przez szyki zaskoczonych Rosjan Polakami nie posłano piechoty. Szarża szybko stała się legendą, symbolem nieugiętości polskiego żołnierza.

Ciała poległych pochowane zostały na cmentarzu w Rarańczy, a w 1923 roku przeniesiono je na cmentarz Rakowicki w Krakowie. Nad mauzoleum widnieje napis:

„Przechodniu, powiedz Ojczyźnie, iż wierni jej prawom tu spoczywamy”

W okresie II RP męstwo ułanów porównywano do czynu szwoleżerów spod Somosierry, a szarża stała się tematem obrazów, pieśni i utworów poetyckich. Bohaterstwo legionistów upamiętniono też w nazwie 2. Pułku Szwoleżerów Rokitniańskich.

Dowiedz się więcej:

- [Broszura Szarża pod Rokitną 1915](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Rocznica

Rotmistrz Zbigniew Dunin-Wąsowicz (1882-1915). Fot. Domena publiczna